

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ

БЮЛЕТЕНЬ

Офіційний орган м. Олександрії та району.

Рік видання 2, ч. 73 (97).

Субота, 12 грудня

1942 р.

Ціна 1 крб.

На фронтах

На відтинку Туансе німецькі частини несподівано заатакували, не зважаючи на несприятливу погоду, зайняли нові простори та здобули легку та тяжку піхотну зброю. У східному Кавказі при впертому опорі німецьких та румунських частин сильні наступи совєтів знов зішли нанівець. Дії швидко з'єднали на північ від Тереза продовжувано та захоплено понад тисячу полонених. Неза плечима ворога продовжувано виїзд у Калмицькому степу і при цьому знищено одну опорну базу противника з великими верстатами для будівлі панцерників.

У Тунісі продовжувано вперті бої. Після кількадесяти боїв взято приступом один важний залізничний вузол. При цьому знищено одну сильну британсько-американську частину. Противник зазнав великих втрат в людях та матеріалі. Сильні з'єднання бойових та стрілецьких літаків успішно вдиралися в бої. Крім цього,

атаковано артилерійські позиції, частини та сконцентровані панцерники, при чому знищено понад 100 авт. Далі німецькі та італійські з'єднання авіації налітали на порт Боне. Тяжко пошкоджено один транспортний корабель, багато інших запалилося. Німецькі мисливці збили 23, прибережна артилерія в Тунісі два ворожі літаки. Згинуло п'ять власних літаків.

Між Волгою та Доном совєти безуспішно заатакували з великою кількістю панцерників. Знищено 75 панцерників, та нанесено ворогові великих втрат в людях та зброї. В сильному наступі одної власної панцерної частини розбито панцерні та кавалерійські частини ворога, при чому захоплено 2000 полонених та 24 гармати. Італійські та угорські розвідчі частини на Донському фронті здобули важливі відомості.

Біля побережжя зайнятих західних областей британська авіація втратила вчора шість літаків.

Перервано корабельну комунікацію біля Кронштадту

БЕРЛІН. — Як довідується ДНБ, прибережні батареї німецького воєнного флоту обстрілювали в ранніх годинах 27 листопада ворожі корабельні об'єкти в бухті Кронштадту. Три совєтські вантажні судна і два навантажені моторові паромі намагалися переплисти північним корабельним шляхом Кронштадтської бухти.

Одне з вантажних суден пошкоджено поцілом на помості та в комин, а один з обох моторових паромів, після багатьох поцілів, мусів виїхати боком на берег Карелійського побережжя. Другий моторовий паром отримав також багато поцілів і остався на місці, неспроможний порушуватися.

Дві години пізніше, інше велике вантажне судно, яке виплило із Кронштадту, намагалося відтягнути пором, який лежав неспроможний порушуватися. Однак, негайно відкритий вогонь німецьких прибережних батарей примусив вантажне судно, після кількох разів намагань, покинути свій замір та, окутавшись димом, відплисти самому назад до Кронштадту в пошкоджену стані.

Сильний большевицький наступ проти шлезвіг — голштейнського полку гренадирів заломився

БЕРЛІН. — На південний схід від Іальменського озера большевики атакували п'ятьма батальонами та частинами панцерної бригади позиції одного шлезвіг — голштейнського батальону гренадирів. Під охороною раннього сумерку та мряки ворог добився аж близько до головної бойової лінії та, підтримуваний сильним вогнем своєї артилерії, великими хвилями вдерся своїми багатократно переважними числом силами в передню лінію.

В цьому критичному моменті командант другої сотні притягнув свою резервову сотню, долучив до неї ремісників, інсарів, шоферів та післанців сотні і на чолі цього малого відділу з пістолями в руці кинувся до атаки. В завязаному рукопашному бою вдалося здобути одно загірне становище, в якому вояки так довго здержували атаки большевиків, доки не притягнуто до бою нову сотню. Спільно з нею чота перевела потім зручно розпочатий та відважно переведений протигудар, який відкинув большевиків знову до їхніх вихідних позицій.

Приєм у Генерального Комісара

1-го грудня 1942 року, напередодні роковин прийому німецьким цивільним управлінням генеральної області, з'явилися представники українського населення, щоб, за власним бажанням, передати Генеральному Комісару як представнику німецької влади подяку частин українського населення, представниками якого вони з'явилися.

Від імені автономної церкви генеральної області говорив архієпископ Антоній і висловив свою подяку такими словами:

«Від імені православного населення та духівництва я вітаю день роковин організації цивільного Управління генеральної області Ніколаєва, визволеної від ярма большевицьких катів, і цим одночасно висловлюю нашу безмежну подяку за свободу, яку одержала наша православна церква за допомогою німецького управління».

Архієпископ Михаїл як представник автокефальної православної церкви висловив відданість своїх віруючих так:

«Дякуючи німецькому управлінню, наше населення знову має можливість молитися Богу у власних церквах. Чисте слово Боже знову сіє добре сім'я у душі українських людей, покінчені жидо-большевицтво. Декілька сотень церков відкрито для населення нашої області, де воно може дякувати Богові за своє визволення і може просити Всевишнього благословення на голову визволителя, великого Фюрера Адольфа Гітлера. Дай, Боже, Фюреру й його народові сили для успішного закінчення війни, на славу йому і на щастя всіх народів Європи».

Від імені Української Допоміжної Управи Ніколаєва голова П. Ползунов висловив подяку українського населення міста Ніколаєва за всі міри, прийняті під німецьким керівництвом. Він висловив надію, що країна знову буде щасливою та багатою, завдяки міцним підвалинам нового життя, закладеним німецьким цивільним управлінням.

Кіровоградський голова Зякін висловив свою подяку в таких словах:

«Під піклуванням німецького правління життя м. Кіровограда знову почало пульсувати. Загальнокорисні устаткування, цілком зруйновані жидо-большевицтвами, як заводи, фабрики, лікарні, театри і таке інше, знову почали діяти. Наше міс-

цеве населення під умілим управлінням почало оживати і поступово може забувати кошмар жахливих споминів про криваву совєтську владу. Проїшов рік невтомної роботи, рік, який сяє воєнною славою німецьких військ, захватом всього світу німецьким народом, який йде вперед невпинно шляхом боротьби під керівництвом великого Фюрера Адольфа Гітлера, щоб визволити від ярма і знищити большевицтво і відбудувати щасливу Європу. Я передаю глибоку подяку населення Кіровограда і обіцянку безумовною слухняністю і сумлінною роботою приймати участь в загальній боротьбі, скільки дозволяють наші сили».

Від імені українського населення м. Херсона голова Калайда передав подяку за визволення від большевицького ярма й обіцянку вірно й віддано служити великому Фюреру Адольфу Гітлеру, і за допомогою всіх сил швидко та остаточно перемогти та знищити жидо-большевицтво та інших ворогів.

Від імені працівників оборони — найбільшого підприємства області «Південної Верфі» в Ніколаєві — представник робітників висловив свою глибоку подяку за німецьку діяльність під час відбудови і запевнив, що й надалі вони будуть вірно виконувати всі доручені їм завдання.

Таким же чином й український керівник громадського господарства, за дорученням своїх співробітників, висловив подяку німецькому управлінню і поруч з цим побажання, щоб Фюрер Адольф Гітлер жив би ще довгі роки, щоб під його керівництвом вся Європа, перемігши кривавий большевицтво, могла б втішатись щасливою свободою.

Генеральний Комісар прийняв запевнення подяки і висловив надію, що українське населення зробить все, щоб і в майбутньому році можна було б продовжувати енергійну відбудовчу роботу. Спільні дії та робота доведуть до перемоги над большевицтвом і нададуть всім народам Європи бажану свободу. Він зобов'язав присутніх представників українського населення на майбутню роботу і на охоче виконання всіх мір та розпоряджень німецького управління у другий рік відбудови.

Крушель.

Італійська преса про зайняття Тулону та демобілізацію збунтованих французьких контингентів армії

РИМ. — Римська ранішня преса передруковує заяву німецького Верховного Командування Збройних Сил та лист Фюрера до маршала Петена та підкреслює у підзаголовках ясні ствердження Фюрера.

Зайняття твердині Тулон та кінець французького флоту не були для Італії надзвичайною несподіванкою — пише дипломатичний співробітник Стефані. «Категоричний імператив завести у твердині Європи стан великої оборони не дозволяє існування шерфени, яку уявляв собою Тулон, та знаку питання французького флоту. Остаточне висноження було необхідне. В останньому часі випадки зради французьких адміралів та генералів зачасто траплялися, щоб можна було вірити хоч би як урочистим запевненням».

«Мессаджеро» називає крок держав осі «лічним реалізмом». Вісь випередила тим кро-

ком здійснення започаткованих Англією та Америкою махінацій, які, при допомозі керованого ними голістичного заговору, хотіли взяти, в свої руки рештки французького воєнного флоту. Залишений в наслідок довір'я до слова честі французьких офіцерів отвір в обороні європейського континенту вже замкнено. Ситуація змінилась. Англії ці своїм наміреним пірацьким вчинком нічого не зисають. Вони мусять записати Тулон по стороні поразок.

«Попольо ді Рома» пише, що з хвилиною зайняття Тулону почалося проголошення війни Францією. Драма дійшла до епілогу, як цього вимагала судьба. Часопис підкреслює виявлену у листі до маршала Петена великодушність Фюрера та незмінну лицарську поставу Німеччини у відношенні до військових та політичних представників переможеної Франції.

Ганебна діяльність британських літунів

РИМ. — У вечірньому радіо-му коментарі до подій дня заявив Валері про останній англійський наліт на Турин, що він, так як і попередні нальоти, був звернений в цершій мірі на монументальну частину міста, на середмістя, на цивільне населення та твори мистецтва, а нічого не вдіяв військовим об'єктам.

Італійське населення — підкреслив речник — не заломиться в наслідок таких нальотів, але навпаки зміцнить свою реакцію. Кожен італієць бачить, що треба хоронити культурні та вічні вартості своєї батьківщини проти варварського наліт. Британські нальоти є лише доказом жорстокості, а не сили противника.

Річниця Гебітскомісаріату м. Олександрії

Гебітскомісар м. Олександрії скликав на понеділок 7 грудня 1942 року всіх районних шефів в службовому будинку.

За рік праці в м. Олександрії

річ дякував Гебітскомісар районним шефам і дав їм нові вказівки на наступний рік. Він закликав їх до дальшої успішної співпраці.

Українські робітниці ідуть до Німеччини по науку

КІЇВ.—Фірма Г. Вальзен-фабрика тістечок перейняла повірку адміністрацію одної фабрики тістечок, цукорків та мармеладу у Києві. Там працювало приблизно 1500 українців та українки. Зпоміж тих робітників вибрано 74 та переслано їх до Гановеру для перевишколу у німецькому матірньому заводі.

Українки радо зголосилися до тої праці, щоби пізнати Німеччину та німецькі методи праці. Описи з праці в Німеччині та листи з Райху викликали особливо серед молодших робітниць—мова йде про найбільшій часті про 16 до 20 літніх дівчат—велике зацікавлення працюю в Німеччині.

Під час прийняття в Гановері стверджено дещо, що стоїть в суперечності до теперішніх дослідів з іншими чужинцями: ціла група уважно та мовчки вислухала першого поздоровлення. Пізніше українки зажадали дати їм ґрунтовно попитися по довгій їзді залізницею, поки

вони мали вперше дістати їсти. Перед тим вони не хотіли починати їсти. На слідуючий ранок мала початися праця. Українки зажадали перед тим, щоб дати їм вагоду попити білизну та вигладити одяг, бо в такому виді, як вони приїхали, вони не можуть піти у фабрику. Одяги та взуття були в порядку.

Урядовий лікар Уряду Праці поробив тільки малі застереження під час перевірки. Лікар виявив велике вдовольнення зі стану здоров'я робітниць.

Як українки привикли були у фабриці в Києві, так і в Гановері являлися вони без нагадування щоденно у кунальні німецького заводу, щоб помитися по праці.

Керівництво заводу з великим признанням говорить про роблячість та досягнення тих дівчат. Воно надіється, що дівчата швидко тільки навчаться, що могли бути в Києві головною підпорою праці, яку і там ведуть німецькі майстри.

Політрук про московські войовничі наміри

Що напад Советського Союзу на Німеччину готовили вже з весни 1941 року, доводять щораз нові знайдені документи. Так, із знайдених наказів большевицьких дивізій виходить, що вже в лютому 1941 року вони мали доручення приготуватися до війни з Німеччиною. Старшинам було наказано прискорено вивчити найважливіші вирази німецької мови, червоноармійців вже в першому чвертьріччі 1941 року зазнають з географічним положенням Німеччини. Далі, із цих наказів видно, що головна сила советських військ була зосереджена проти Східної Пруссії.

При обшукванні будинку НКВД в Житомирі німецька по-

ліція знайшла лист одного політрука, який писав його 18-го червня до свого товариша під псевдонімом «Сергій». Згідно з цим листом «втаємничені особи» рахувалися з воєнними діями проти Німеччини у вересні 1941 року. В цьому листі, що на нього треба було відповісти по адресі: Володимир Волницький, вул. Артилерійська 4, дослівно сказано:

«Коли ти збираєшся на відпустку? Знаєш чому мені це цікаво? Якщо до вересня ми не дістанемо наказу виступити до боротьби з зкудами світового капіталізму... В такому разі, звичайно, про відпустку не можна й думати. Але за це ми зможемо відпочити в Берліні».

Московські кати

Від Держинського до Берлі

масовими вбивствами. Під час розподілу міністерських портфелів в Політбюро він з жадотою вимагав: «дайте мені містечко й народню освіту...» Коли послав свої зграї у села, щоб знищити селян, які захищалися від грабівників, то наказував: «будьте жорстокими, безжалісними, не бійтеся жертв, проливайте кров, щоб зберегти кров пролетаріату...»

Під його проводом слово ЧК стало поняттям, що наводило жах на цілий світ. Потім ЧК було переіменовано на ГПУ або ОГПУ—скорочення зовсім невинної назви «Державне Політичне Управління». Але безістальний дух ЧК продовжував без перемирення жити в ГПУ, на поталу якому, за наказом Сталіна, тепер було віддано советську армію й усе советське населення.

Менш діяльним в большевицькому розумінні проводником цього інструменту злодів виявив себе наступник Держинсь-

„Німецький ландвірт в Україні“ Перший німецький фаховий часопис в Україні

РІВНЕ.—Розбудова німецької цивільної влади в Райхскомісаріаті України зробила за один рік свого існування такий великий прогрес, що тепер можна вже приступити до систематичного впорядкування поодиноких фахових діянок. Це відноситься в першу чергу до однієї з найважливіших діянок, сільськогосподарського провуду, якого працівники, розсіяні всюди в краю, частинно на самотніх та від зовнішнього світу відокремлених постах, виконують свої завдання. Тому засновано тепер двотижневий інформаційний листок німецького сільськогосподарського управління під назвою «Німецький ландвірт в Україні», якого перше число саме появилось.

Часопис стоїть на службі не лише вишколу сільськогосподарських працівників та повідомлення про розпорядження, але познайомлює їх також і з тим, чого від них чекає фронт і батьківщина. Рівночасно статті з під неї відповідальних мужів сільськогосподарського провуду дають кожному повний образ про те, що досягнуто в Україні в сільськогосподарській діяльній.

Райхскомісар, гауляйтер Кох, поміщує в новому часописі, першій німецькій фаховій газеті в Україні, вступне слово такого змісту:

«Німецькі воляки своєю кров'ю здобули Україну. В наслідок добуття цієї чужої країни, з її широкими посівними площами та великими запасами сировини, остаточно зведено нанівець британсько-жидівську блокаду. Тому всі працівники цивільної влади, які одержали почесне завдання управити цією країною, мають високе зобов'язання, всіми силами та найкращими досягненнями виправдати сподівання фронту та батьківщини. Особливо велика відпові-

дальність лежить на німецьких сільськогосподарських працівниках та на всіх селянах і ландвіртах, які працюють в Україні. Вони мусять намагатися всіма силами виконати своє тяжке завдання».

Керівник Головного Відділу прохарчування та сільського господарства при Райхскомісаріаті, красний провідник селян, Кернер, в своєму вступному слові так окреслює завдання німецьких ландвіртів та селян, на цій найурожайнішій землі світу: «Ці понищені землі треба знову порядно загосподарити, зробити цю землю знову плододайною, відбудувати те, що большевицьке божевілля без всякого розмислу понищило, та продукувати і заготовляти для Європи різні продукти. В наслідок швидкого просування та розбудови нового сільськогосподарського управління, всі ці працюючі німецькі сили можна було вивинувати лише найкращими речами».

Тепер йде про те, щоби всі ці німецькі фахові сили та ландвірти, які працюють в сільськогосподарському, або харчовому господарському управлінні в Україні, невпинно познайомлювати з кожноточасними великими завданнями та цілями нашої праці, щоби їх вишколювати в інтересі якнайкращих успіхів. Тоді всі тим солідарніше маршуватимуть до поставленої мети—самовистачального прохарчування Європи. В великих промовах Фюрера та Райхсмаршала ми дістали за нашу працю найвище признание. Подібно, як воляки на фронті, ми також на майбутнє впертою працею покажемося гідними цього призначення».

Що німецькі сільськогосподарські керівники в Україні досить часто чинно ствердили ці слова крайового провідника селян, про це свідчить почесна

таблиця в першому числі часопису. Там оголошено імена сільськогосподарських провідників та працівників сільськогосподарського управління, які полягли або померли в Україні. Вони зложили своє життя в боротьбі проти ворога, проти бандітів, померли в наслідок рани, при нещасливих випадках, або заразах. Вони полягли як воляки за майбутнє Райху.

Культурне життя Києва

КІЇВ.—Культурне життя Києва безупинно розвивається. Не дивлячись на воєнні обставини, у місті, що вже давно залишилося у глибокому запіллі, все виразніше виростає нормальне життя.

Крім щоденного часопису, що почав виходити з перших днів визволення Києва, створено тепер сільськогосподарське видавництво, яке з початку листопада почало видавати сільськогосподарський тижневик «Український хлібороб».

Вже вийшло два номери цієї газети, яка має тираж 6000 примірників. У місті працює Велика опера та Малий театр. У 9 кінотеатрах щодня демонструються кращі німецькі фільми та хроніка. У робочі дні відбуваються три сеанси, а у святя по чотири сеанси.

Овочеві дерева зі Східної України

РІВНЕ.—Щоб направити шкоди, які повстали у німецьких овочевих підприємствах в наслідок зимових морозів останніх трьох років, уряд прохарчування Райху перевозить до теренів Старого Райху овочеві дерева зі Східної України. Мова йде про понад мільон овочевих дерев, які привезено до Райху з України. Переводиться окремо роботу для Східної Пруссії, якій особливо сиріє гауляйтер, що є Райхскомісаром для України.

Перші переселенці вже прибули до Східної Пруссії. Передані до розподілу українські овочеві дерева, це в найбільшій частині щеплені на дичках високі куці. Високі куці на дичках мають низький пен 50 до 80 см. висоти. Зовнішньо вони подібні до німецьких кущових дерев, однак не можна їх мішати з ними, бо німецькі кущові дерева мають слабо розросле коріння.

ОГОЛОШЕННЯ

З 14 грудня 1942 року розпочинає роботу Мировий Суд Олександрійського району. Суд міститься по Громадській вул. в будинку № 17.

Приєм відвідувачів з 8 год. до 12 год.

Мировий Суддя

БОЦМАН

ДРУК І ВИДАВНИЦТВО:
Друкарня і редакція, Олександрія,
Управська, 57. Завдрукарнею
К. Юрченко. Відповідальний редактор
О. фон-Зорг.

Тепер діє прейскуртант № 1.